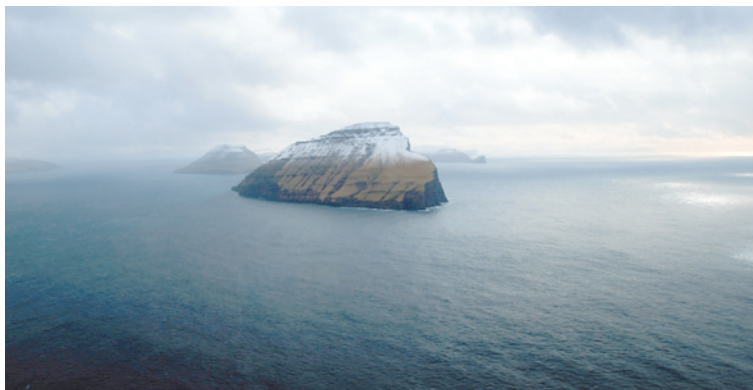

landið miðskeiðis í 20. öld. Hesin spenningur millum forna siðvenju og lívið í seinmodernaða samfelagnum er sostatt afturvendandi. So hvørt sum søgan gongur, koma alt fleiri brigdi í hesum litla oyggjasamfelagi undan kavi. Miðsavnandi spurningurin um grindadráp verður standandi ósvaraður. Skulu vit gevast at drepa grind og missa eina elligamla siðvenju, ið er inngrógvín í okkara samleika?

estetiskar og stilistiskar avgerðir tiknar. Søgugongdin fylgir sum áður nevnt úrvaldum persónum, ið so ella so hava við grindadráp at gera, og tað skortar ikki uppá stórslignar náttúrumyndir. Føroyar huldar í támi og voice-over røddir, ið hugleiða um fólkatrúgv úr fornari tíð. Vit kenna stílin aftur, men hetta er serstakliga væl úr hondum greitt, á altjóða støði, og tað hongur væl saman. Tosið um huldufólk er í lagi, tí tey gerast ein metaforur fyri javnvágina millum menniskja og náttúru. Javnvágina, ið vit hava mist aftaná ta innrás av tøkni og elektrisiteti, ið fór yvir

Ella skulu vit halda áfram at drepa og eta grind og lata børn okkara eitrast av kvikksilvuri og aðrari dálking í havinum? Hetta er ein spurningur, ið vit sjálvi mugu svara.

Til Føroya

Mike Day letur frætta, at ítøkiligar ætlanir eru um at sýna filmin í Føroyum í summar, og stóra

málið, ið toymið handan filmin arbeiðir fram ímóti, er at útvega stuðul til at fáa filmin sýndan í biografum kring allan heim. Um hetta eydnast verður talan um fyrsta føroysktmæltu film, ið fær sýningar víða hvar kring knøttin. Ynskiligt hevði verið um henda søgan var varpa uppá á stóru altjóða skíggjarnar.

WWW.FACEBOOK.COM/THEISLANDSANDTHEWHALES